

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Quis sensus litteralis sit potior. Capitulu[m]. ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

De sensibus scripturarum

culant indignis. Hec ille. Ad quatuor di-
co: qd si liber sacre scripture de qd habetur
Apoc. v. 2. Ezech. ij. dicat scriptur foris
rone sensus literalis: mo tñ dñ scriptur intus
solu rone spualis: imo rone lralis e scri-
ptus intus et foris: qz p sensum lralem
tradunt nobis quedã sume intima z se-
creta prineta ad sensum allegoricu et
anagogicu. Un ex h habet: q lralis sit
porior: vrpore vnuerfallor z comuor
iuxta illud ad Ro. j. Sapientib z inspie-
tib debitor sum. Ad sextu dico: q sicut
studiu huanaz scientiaz incipit a pncipis
pns naturaliter notis: sic studium sacre
scripture recte ordinatu incipit ab articulo
fidelit diuinitus i sacra scriptura reuelatis:
q fundant in ei sensu lrali. Ex his vna
cu alijs i sacra scriptura literalit tradit
seu p vera z recta rone inuentis pcedit
ad aliqua alia pbanda. Per istu aut p-
cessum deuenit ad oia q in sacra theolo-
gia veraciter tradunt a magistris: q oia
ad lterale sensum spualit scripture redu-
cunt. Ex his aut patz q studiu scriptura-
ru a sensu lterali incipit: z in his q ab
eo argumentariue deducunt cõsummat.
Ad argumentu vego cu dicit: q cogni-
tio nostra incipit ab imperfectis: veru est:
quo ad simplicitu intelligentia: q ab vni-
uersaliorib incipit. Noticia aut cõple-
ta incipit a pfectiorib. Naz incipit ab i-
tellectu. i. habitu pncipior: z terminat
ad sciam. i. habitu clusionu. Ad septi-
mũ dico: q ex illa auroitate Gregorij
no dem existimare q sensus lralis i ali-
quo loco scripture deficiat: sic q vl falsu
includat: vel sit pnter iurilis. Na ex p-
mo infirmaret tota diuine scripture au-
toritas: vt Aug. jr. Scdm etiã e cõtra
apulum dicere ad Ro. xv. Quocũq scri-
pta sũt: ad nostrã doctrinã scripta sunt.
Sed intedit beatus Gregorius: q sensus
aliqui qui p voces proprie exprimit fal-
sus est: que lterale appellare: (licet im-
proprie) aliquo modo possumus. Et qñ
incidit talis sensus: vrpota cu dicit hir-
cum habere tantu vnu cornu: tuc ad
sensus mysticu oportet recurrere. Id est
ad lteralem: sed improprie per voces
expressum: qui ideo mystic dicit: qz pa-

rabolice: quãuis vere sit lteralis. Et
hoc idem asserit beatus Hieronymus dñs
cens. Cũ historia aut impossibilitatem
habet: aut turpitudinẽ ad altiora trã-
mittimur. i. ad sensum mysticu mo ex-
posito. Et hec de questione.

Quis sensus lteralis sit po-
rior.

Capitulũ ix.

Ultimo restat: vt cir-
ca sensum lteralem ad huc
vna solvam difficultatem.
Cum ei idem textus plures
habeat lrales sensus: vt cum ab exposi-
torib plures expositiones tradunt que
nam erit censenda portor? Ad h sic re-
spondedũ est. Dico em q lterales ex-
positores aliqui tradunt sensus icõpossi-
biles: z tuc necessarto alter seu vnus eor-
um est lralis. qz vnus eor necessarto e fal-
sus. Exemplũ huius habet Dani. x. vbi
angelus missus ad docendũ Danielẽ: de-
ei. Princeps regni Persarum restitit mihi
xl. dieb. Vbi p pncipe Persarum fm
brũ Grego. intelligit angelus bonus qui
habet cura illi regni qui nolebat q si
lij isrl liberarent z egredierent d regno
Persarum in q multa bona faciebãt docen-
do fide vni dñi. Sed fm alijs alios fu-
it angelus malus q resistebat bono. Quid
aut hor vey sit no spectat ad pntẽ cõ-
siderationẽ. Cũ po sensus plures sunt
icõpossibiles: ille videt ceteris parib ma-
gis pferendus qui magis innitit ratioi.
Un q qsq magis roni innitit: eo maio-
ris auroitatis ei verba esse vident: vt
dñi i decretis. dist. xx. c. decretales. Item
q magis sonat lterere. Un fm Aug. d
doctri. chilana. dubia sũt determinada
fm sententiã: que de scripturarum planiori-
bus locis accipit. Planiora aut loca sũt
in quib planior est psonantia ad textũ.
Item pferendus est que tradunt sancti
his qui a non sanctis tradunt. Un i de-
cretis in predicto cap. dicit. In sacrarũ
lraz expositionib sancti doctores sumo
mõ potestib pponunt. Maxime aut
b iq

Tabula

si nō scri sine infideles: p̄dicta itelligūf
h̄ie veritate. q̄z semp̄ sensus sc̄rōz: imo
catholicōz oim̄ p̄ferend̄ est. Tum q̄a
maḡ p̄sumēdū est q̄ illi q̄ i gremio ec̄
clesie sūt: eus ecclie ch̄is p̄misit sp̄m̄ s̄c̄
tāt: v̄ez sensum habeāt sc̄pturaz. q̄ in
fideles q̄ p̄tati fidei cōter aduersant̄.
Tum ne p̄ h̄ d̄erur infidelibz occasio cre
dend̄ q̄ ipsi melī q̄ catholici sac̄ra scri
pturā nouerint explanare. Quia tñ vbi
pluralitas sensuū litteralium occurrit: ra
tio p̄tingit q̄ vn̄ eoz fm̄ oia p̄dicta an̄
cellat reliq̄s: sed post̄ vn̄ eoz p̄cellit i
vno: alius i alio. Idcirco i talibz videt̄
habere locū illud. ad Rom̄. xiiij. Unus
q̄sq̄ i suo sensu abundet: salua sp̄ sc̄rōz
reuerētia z auctoritate. His igit̄ pliba
tis iam ad expositionē sanctorū euāgel
iorum accedam̄ a dominica p̄ma de ad
uentu inchoantes.

Finis tractatus Primus.

Tabula ad euā gelia perquirenda in Anrea ro ta iuxta mozem Curie.

Quicūq̄ euā
gelium fm̄ curiā Ro
manaz currens in hoc
opusculo suo loco minime inue
nerit annotatū: a se ubiectā ta
bulam recurat.

Igit̄ dñica p̄ma in aduentu euāgeliz
curiale req̄re in dñica sc̄da in aduentu.
Dñica aut̄ sc̄da req̄re in dñica t̄tia eius
de aduent̄. Dñica aut̄ t̄tia req̄re in
dñica. iij. Dñica aut̄ q̄rta req̄re i sab
bato q̄rtuor tēpor̄. In octaua aut̄ epi
phanie req̄re i fine libri. Feria t̄tia p̄
me hebdomade i q̄dragēssima req̄re in
sc̄da q̄dragēssime. Dñica aut̄ sc̄da i q̄
dragēssima req̄re in sabbato p̄cedent̄.
Sabbato aut̄ post dñicaz i passiōe req̄
re i fine libri. In vigilia p̄o ascēsiōis re

q̄re in sabbato an̄ dñicaz palmar̄. Ro
tandū est p̄o q̄ dñicaz in q̄ ē festū sancta
trinitat̄: curia appellat dñicam p̄mam
post Pentecosten. Ita q̄ p̄ma dñica post
festū trinitat̄ est sc̄da post Pentecostē.
Igit̄ dñica sc̄da post pentecosten req̄re
euāgelii curiale in dñica sc̄da post fe
stū trinitat̄. Dñica aut̄ t̄tia post p̄
tecosten: req̄re i dñica t̄tia post festū
trinitat̄: z dñica. iij. req̄re in. v. z. v. ra
q̄re in. vij. z. vij. in. vij. z. vij. in. vij. z. sic
desineps vsq̄ ad dñicaz. xliij. Dñica
aut̄. xliij. post pente. req̄re in fine libri

In festo aut̄ s. Tho. martyris req̄re
dñica. j. post octauas pasce. Euāgelii
aut̄ scri Anto. de padua ordinis bri pa
tris Francisci req̄re i festo bri p̄is Do
minici. Sc̄rōz vero Eitraci Largi et
Smaragdī req̄re i die ascēsiōis. San
cti aut̄ Petronij req̄re dñica. j. post octa
uas pasce. Bri p̄o p̄is Francisci req̄
re in festo scri Barthie. In cōi vero
ap̄toz euāgelii. Hec mando vob: req̄
re in festo Simonis z Ju. Et euāgel
liū: Ecce mitto: in festo Tiburtij z Ga
leriani. Et euāgelii: Ecce nos: in cōme
moratiōe bri Pauli. Et euāgelii: Des
signauit: in festo bri Luce. In cōi aut̄
vnī martyri euāgelii: Nolite arbitra
ri: req̄re i festo scri Valentini. Et euā
gelii: Nihil opum i festo scri Theodo
ri. Et euāgelii: Si q̄s venit ad me:
req̄re i fine libri. In cōi aut̄ plurimo
rū martyri euāgelii: Confiteor: req̄re i
festo bri Barthie. Et euāgelii: Qui
vos audit: req̄re i festo scri Felici. Et
euāgelii: Sedente: req̄re in fine libri.
Et s̄c̄l̄ euāgelii: Ue vobis. In cōi
aut̄ p̄fessorū euāgelii: Vos estis: req̄re
in festo bri patris Dñici. Euāgelii
aut̄: Uidete: req̄re in fine libri. Et s̄c̄l̄
militarū euāgelii: Nolite timere. Cete
ra non mutant.

Finis Tabula.